

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและโรงเรียนอนุบาลของรัฐบริหารการศึกษาแตกต่างกันอย่างไร ในการจัดและดำเนินงานมีอะไรบ้างที่ไม่แตกต่างกัน และอะไรบ้างที่แตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบขนาดของความแตกต่างในอัตราร้อยละ วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือ เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและโรงเรียนอนุบาลของรัฐว่าแต่ละกลุ่มดำเนินการอย่างไร มีปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนเพียงใด

แบบสอบถามและแบบสำรวจที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามครุใหญ่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโรงเรียน เป็นชนิดคำถามแบบปลายเปิด (Opened End) เพื่อถามข้อเท็จจริงที่ต้องการทราบ (Factual Information) และเป็นแบบสำรวจประสิทธิภาพครูเพื่อสำรวจคุณภาพในการทำงานของครูประจำชั้นอนุบาล ในการสร้าง ใช้แบบสำรวจประสิทธิภาพครูของ มรณี หมีนรักษ์ ที่สร้างขึ้นสำหรับครูมัธยม ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับครูระดับอนุบาล และเพิ่มข้อทรงความให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แบบสอบถามและแบบสำรวจที่ส่งไปทั้งหมด ๒๐๓ ฉบับ ได้รับกลับคืนรวมทั้งสิ้น ๒๐๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๐๑ คือได้รับคืนจากครุใหญ่ ๒๐ ฉบับ จากครูประจำชั้นอนุบาล ๑๘๑ ฉบับ นำแบบสอบถามและแบบสำรวจที่ได้รับกลับคืนแต่ละฉบับ มาตรวจรวบรวมข้อมูลตามหมวดหมู่ และวิเคราะห์ผลโดยหาการร้อยละของคำตอบ การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอโดยตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์การร้อยละของคำตอบเพื่อเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ ปรากฏผลการเปรียบเทียบ

ในแต่ละหมวดเป็นดังนี้

๑. เกี่ยวกับครูใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียนอนุบาล

	<u>โรงเรียนของเอกชน</u>	<u>โรงเรียนของรัฐ</u>
อายุจริง	๒๑ - ๒๘ ปี	๓๗ - ๕๕ ปี
อายุราชการ (ในการเป็นครู)	๑ - ๓๐ ปีกว่า	๑๑ - ๒๐ ปีกว่า
ประสบการณ์การสอนในโรงเรียน	อนุบาล - วิทยาลัยครู	อนุบาล - ประถมศึกษา
วุฒิ	วุฒิบัณฑิต - ปริญญาโท	ประโยคครูอนุบาล-ปริญญาโท

สรุป จะเห็นได้ว่าครูใหญ่อนุบาลในกลุ่มโรงเรียนเอกชน มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากกว่ากลุ่มโรงเรียนของรัฐ

๒. วุฒิ หรือชั้นการศึกษาของครูประจำชั้นโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและของรัฐ แตกต่างกันดังนี้คือ

	<u>โรงเรียนของเอกชน</u>	<u>โรงเรียนของรัฐ</u>
วุฒิที่ครูได้รับกันมากเป็นอันดับ ๑	มัธยมศึกษา ๓๔.๕๗ %	ป.กศ. สูงอนุบาล ๓๗.๐๑ %
วุฒิที่ครูได้รับกันมากเป็นอันดับ ๒	ป.กศ. (ต้น) ๒๒.๓๔ %	ป.กศ. สูง ๒๔.๔๑ %
วุฒิที่ครูได้รับกันมากเป็นอันดับ ๓	ป.กศ. สูงอนุบาล ๑๑.๗๐ %	อาชีวศึกษาชั้นสูง ๑๒.๖๐ %

สรุป โรงเรียนอนุบาลของเอกชนประสบปัญหาขาดแคลนครูที่ผ่านการฝึกหัดอบรมวิชาครูอนุบาลเป็นอย่างมาก

๓. ประสิทธิภาพของครูอนุบาลโรงเรียนของเอกชนและโรงเรียนของรัฐ ที่ไม่แตกต่างกันนั้นมีหลายประการ โดยเฉพาะครูอนุบาลทั้งสองกลุ่มต่างก็มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงไม่แตกต่างกันคือ

- มีความรับผิดชอบในการดูแลการรับประทานอาหารของนักเรียน
- สามารถใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

- มีความมั่นใจในการสอน
- สามารถอธิบายให้นักเรียนอนุบาลส่วนมากเข้าใจได้
- รู้จักการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนด้วยวิธีการหลาย ๆ แบบ
- มีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับนักเรียนและเรื่องราวของนักเรียน
- เข้าประชุมครูทุกครั้ง
- เอาใจใส่ดูแลและติดต่อกับนักเรียนนอกเวลาสอน
- เห็นว่าควรมีความรู้เกี่ยวกับเด็กมาก ๆ
- เห็นความผิดพลาดและการซักถามของนักเรียนเป็นเรื่องน่าเอ็นดู
- เพื่อนครูมักช่วยเหลือกันและร่วมมือกันทำกิจกรรม
- ไม่เบื่อก่อนที่จะพักคุย สนทนาและพักผ่อนเด็ก
- เห็นว่างานครูอนุบาล เป็นงานที่น่าสนุกและน่าสนใจ
- ชอบทำงานร่วมกับนักเรียน
- ใจดีคอยคำที่ไพเราะ สุภาพ น่ารัก กับนักเรียนเสมอ
- รักษาสัญญาที่ให้กับนักเรียนเสมอ
- มีความรู้สึกว่าผู้ปกครองส่วนมากต้องการให้นักเรียนได้เรียนวิชาการ
- เมื่อสอนมีนักเรียนส่วนมากชอบ
- เข้าใจดีว่าเมื่อมีครูลาหยุดครูที่ว่างควร เข้าสอนแทน
- เห็นว่างานวิจัยทางการศึกษามีประโยชน์ต่อครู
- รู้จักยึดหยุ่นโครงการสอนอนุบาลให้เหมาะกับกิจกรรม
- รู้จักค้นหาวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้อยู่เสมอ
- นักเรียนรู้จักเก็บเครื่องเล่นและอุปกรณ์การเรียนการสอน
- รู้จักช่วยเหลือครูใหม่ในคำแนะนำการดำเนินการสอน
- ชอบสนทนากับเพื่อน เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการศึกษา

ประสิทธิภาพในการทำงานปานกลางและไม่แตกต่างกันของครูอนุบาลโรงเรียน
ของเอกชนและครูอนุบาลโรงเรียนของรัฐ มีดังนี้

- ไม่มีความลำบากในการสร้างแบบทดสอบ
- มีความรู้สึกว่าคุณปกครองมักโยนความรับผิดชอบทั้งหมดเกี่ยวกับนักเรียนให้ครู
- ไม่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับเรื่องที่เกิดลงในในที่ประชุม
- ปีการศึกษา ๒๕๑๔ นี้ อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้าฝ่ายอนุบาลให้คำแนะนำและ
นิเทศการสอนหลายครั้ง
- นักเรียนส่วนมากทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด
- เคยเข้ารับการอบรมในวิชาครูอนุบาล
- นักเรียนทำงานที่มอบหมายได้สำเร็จ
- เข้าใจดีว่ายังไม่มีการวัดผลที่แน่นอนสำหรับอนุบาล

สำหรับประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน โดยครูอนุบาลของโรงเรียนของ
เอกชนมีประสิทธิภาพน้อยกว่าครูอนุบาลของโรงเรียนรัฐ คือ

- การได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรทางการศึกษา (๕๕.๖๒, ๕๘)
- โครงการสอนอนุบาลไม่จำเป็นต้องให้เด็กอ่านออกเขียนได้ก่อนเข้า ป.๑
(๒๒.๑๔, ๕๐)
- ความเข้าใจในปรัชญาและเทคนิคการสอนความรู้ขั้นมูลฐานทุกวิชา (๕๔.๘๖,
๗๐)
- เคยเป็นที่ปรึกษาแนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัว (๕๐.๓๔, ๗๖)
- การจัดกิจกรรมพยายามแทรกความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับเลขและภาษา
(๘๔.๗๓, ๕๘)
- มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในอาชีพครู (๗๕.๓๙, ๕๐)
- อาชีพครูอนุบาลเป็นอาชีพถาวรสำหรับตัวครูเอง (๕๕.๗๓, ๘๒)
- นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่ต่างไปจากครูได้ (๘๒.๔๔, ๕๔)

- โครงการสอนอนุบาลควรเน้นด้านการช่วยตัวเองและการเข้าสังคมมากกว่าการอ่านออกเขียนได้ (๘๓.๙๗, ๙๘)
- การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กเลือกทำได้ตามใจชอบ (๘๓.๙๗, ๙๘)

ส่วนประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน โดยครูอนุบาลของเอกชนมีประสิทธิ-
ภาพมากกว่าครูอนุบาลโรงเรียนของรัฐ คือ

- เมื่อเป็นนักเรียนเคยอยู่ในกลุ่มผู้จัดกิจกรรมของโรงเรียน (๖๘.๓๐, ๕๖)
- นักเรียนให้ความสนใจต่อการจัดปายนิเทศและนิทรรศการ (๘๙.๓๑, ๕๖)
- ชาวเขารู้สึกว่าผู้ปกครองมาคิดตอปรักษาเกี่ยวกับการเรียนของเด็กเสมอ (๗๓.๖๘, ๕๘)

นอกจากนี้ข้อบกพร่องความหนึ่งที่ไม่อาจชี้ให้เห็นความแตกต่างและความไม่แตกต่าง
ระหว่างประสิทธิภาพของครูอนุบาลโรงเรียนของเอกชนกับครูอนุบาลโรงเรียนของรัฐ
เพราะการตอบคำถามข้อนี้ของครูขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างที่ไม่เหมือนกันในแต่ละ
โรงเรียน ข้อบกพร่องความนั้นคือ

- ชาวเขาคิดว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดยากสำหรับนักเรียนอนุบาล (ครูอนุบาล
โรงเรียนเอกชน ตอบว่า "ใช่" ร้อยละ ๔๑.๘๘ "ไม่ใช่" ร้อยละ ๕๘.๑๒ ครูอนุบาล
โรงเรียนของรัฐตอบว่า "ใช่" ร้อยละ ๖๔ "ไม่ใช่" ร้อยละ ๓๖) การกำหนดเนื้อหา
วิชาของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน
นั้น ๆ ฉะนั้นจึงใช่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินประสิทธิภาพครูไม่ได้ เนื่องจากการจัดการเรียน
การสอนของทุกโรงเรียนไม่ได้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน แต่จากข้อมูลนี้จะชี้ให้เห็นว่า
โรงเรียนอนุบาลของเอกชนกำหนดเนื้อหาวิชาให้นักเรียนอนุบาลเรียนมากและยากสำหรับ
เด็กจนครูมีความรู้สึก "ใช่" ถึงร้อยละ ๔๑.๘๘ และโรงเรียนอนุบาลของรัฐบาลอาจจะ
กำหนดเนื้อหาบางอย่างที่ยากและมากเกินไปสำหรับเด็กอนุบาลก็ได้เพราะครูยังมีความรู้สึก
ว่า "ใช่" อีกร้อยละ ๖๔

สรุปแล้วครูประจำชั้นอนุบาลโรงเรียนของเอกชนมีประสิทธิภาพในการทำงานโดย
 ส่วนรวมแลวน้อยกว่าประสิทธิภาพในการทำงานของครูอนุบาลโรงเรียนของรัฐ แต่การ
 คิดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครอง การตกแต่งห้องเรียนหรือการจัดป้ายนิเทศเพื่อส่งเสริมการเรี
 ญ์ของเด็กและมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมดีกว่าครูอนุบาลโรงเรียนของรัฐ

๔. เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนเด็กนักเรียนชายในระดับอนุบาลมีมากกว่าจำนวน
 นักเรียนอนุบาลหญิง ซึ่งจะมากกว่าทั้งชั้นเด็กเล็ก ชั้นอนุบาล ๑ และชั้นอนุบาล ๒ รวม
 ทั้งหมดแล้ว นักเรียนชายมีจำนวนมากกว่านักเรียนหญิง ร้อยละ ๑๑.๕๓

และที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งห้องเรียนนั้น
 โรงเรียนอนุบาลของเอกชนจัดใ้ค่น้อยกว่าโรงเรียนอนุบาลของรัฐ ในชั้นอนุบาล ๑ โรง
 เรียนอนุบาลของเอกชนเฉลี่ย ๒๔ คน ต่อหนึ่งห้องเรียน โรงเรียนอนุบาลของรัฐ เฉลี่ย
 ๒๘ คนต่อหนึ่งห้องเรียน ในชั้นอนุบาล ๒ โรงเรียนอนุบาลของเอกชนเฉลี่ย ๒๕ คนต่อ
 หนึ่งห้องเรียน โรงเรียนอนุบาลของรัฐเฉลี่ย ๒๗ คน ต่อหนึ่งห้องเรียน

๕. การจัดและดำเนินการต่าง ๆ ของโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและของรัฐ
 มีทั้งในส่วนที่คล้ายกันและแตกต่างกันดังนี้คือ

ส่วนที่คล้ายกัน ได้แก่

- ก. จัดประชุมครูประมาณเดือนละครั้ง
- ข. มีกิจกรรมพิเศษให้เด็กได้รวมสนุกบอย ๆ
- ค. จัดรายการอาหารว่างเช้า-บ่ายและอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน
- ง. ผู้ปกครองมารับส่งเด็กเอง
- จ. ให้ครูทำอุปกรณ์การสอนเองและจัดซื้อบ้าง
- ฉ. จัดเครื่องเล่นในร่มสำหรับ Free Play ไว้ในห้องเรียนทุกห้อง ให้เด็ก
 หยิบเล่นได้

ส่วนที่แตกต่างกันคือ

- ก. น้ำดื่มสำหรับนักเรียน โรงเรียนของเอกชนให้ทั้งน้ำดื่มและน้ำประปา
โรงเรียนของรัฐ ให้ดื่มน้ำประปา
- ข. การนอนกลางวัน โรงเรียนของเอกชนต้องเปลี่ยนชุดนอน
โรงเรียนของรัฐไม่ตองเปลี่ยน
- ค. การบริการรถรับส่ง โรงเรียนของเอกชนจัดรถให้
โรงเรียนของรัฐไม่จัด
- ง. เกณฑ์อายุในการรับเข้า โรงเรียนของเอกชน ๒๕ - ๕๕ ขวบ
โรงเรียนของรัฐ ๓๕ - ๕๕ ขวบ

๖. การจัดอาคารสถานที่หรือห้องต่าง ๆ สำหรับบริการนักเรียน ทั้งโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและของรัฐ ต่างพยายามจัดให้ห้องต่าง ๆ ใช้ประโยชน์ได้ตลอดเวลา โดยหมุนเวียนและดัดแปลงให้สามารถใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อนกัน

โรงเรียนของรัฐมีเกณฑ์ในการจัดห้องเรียน ห้องส้วม สนามหญ้า และใช้ห้องเรียนห้องอาหาร ห้องนอน รวมกัน เป็นอย่างเดียวกันทุกโรงเรียน

ส่วนโรงเรียนของเอกชน การจัดห้องดังกล่าวยังไม่เป็นไปโดยมาตรฐานทุกโรงเรียน

ห้องเรียนหรือสถานที่เรียนโรงเรียนอนุบาลของรัฐเป็นเอกเทศ สะอาดเรียบร้อยมั่นคงแข็งแรง เหมาะสมกับจำนวนเด็กและยืดหยุ่นได้ตามกิจกรรม ช่วยให้เด็กเปลี่ยนอริยาบถได้ดีทุกโรงเรียนและดีกว่าโรงเรียนอนุบาลของเอกชน ซึ่งยังมีบางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเกณฑ์ไม่ก็อีกเล็กน้อย การตกแต่งห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โรงเรียนที่จัดได้ดีมีพอประมาณ ทั้งโรงเรียนอนุบาลของเอกชนและของรัฐ (๖๖,๖๐)

๗. โรงเรียนอนุบาลของเอกชนทุกโรงเรียนเริ่มสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ประมาณค่าศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอนในระดับอนุบาลมีประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ คำ ส่วน

มากเป็นศัพท์เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ ๆ ตัวเด็ก เน้นให้เด็กฝึกทักษะการฟัง การอ่านออกเสียง และความเข้าใจ

แต่โรงเรียนอนุบาลของรัฐไม่มีโรงเรียนโคสอนภาษาอังกฤษเลย

๘. การให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจการบวกลบเลขไม่เกิน ๑๐ แตกต่างกันดังนี้

	โรงเรียนของเอกชน	โรงเรียนของรัฐ
เริ่มสอนตั้งแต่อายุ	๒ ^๑ - ๓ ^๑ ขวบ	๓ ^๑ - ๔ ^๑ ขวบ
ส่วนมากสอนในระหว่างอายุ	๓ ^๑ - ๔ ^๑ ขวบ	๔ ^๑ - ๕ ^๑ ขวบ

๙. การให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจการบวกลบเลขไม่เกิน ๕๐ แตกต่างกันดังนี้

	โรงเรียนของเอกชน	โรงเรียนของรัฐ
เริ่มสอนตั้งแต่อายุ	๓ ^๑ - ๔ ^๑ ขวบ	๔ ^๑ - ๕ ^๑ ขวบ
ส่วนมากสอนในระหว่างอายุ	๔ ^๑ - ๕ ^๑ ขวบ	๕ ^๑ - ๖ ^๑ ขวบ

๑๐. การให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจการบวกลบเลขไม่เกิน ๑๐๐ แตกต่างกันคือ

	โรงเรียนของเอกชน	โรงเรียนของรัฐ
เริ่มสอนตั้งแต่อายุ	๔ ^๑ - ๕ ^๑ ขวบ	๔ ^๑ - ๕ ^๑ ขวบ
ส่วนมากสอนในระหว่างอายุ	๕ ^๑ - ๖ ^๑ ขวบ	๖ ^๑ - ๗ ^๑ ขวบ

๑๑. ทักษะทางเลขคณิตในระดับอนุบาลปีที่ ๒ เมื่อเทียบกับประถมปีที่ ๑ ปรากฏว่า

โรงเรียนของเอกชนส่วนมากเด็กจะมีทักษะน้อยกว่าและเท่า ๆ กับ ป.๑

บางแห่งมีมากกว่า

โรงเรียนของรัฐ ส่วนมากเด็กจะมีทักษะน้อยกว่าและเท่า ๆ กับ ป.๑

๑๒. การสอนทักษะทางภาษา

โรงเรียนอนุบาลของเอกชน เน้นการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

โรงเรียนอนุบาลของรัฐ เน้นการฝึกทักษะการฟัง และการพูดเท่านั้น

๑๓. หนังสือแบบเรียนสำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ และ ๒

โรงเรียนอนุบาลของเอกชนจัดให้ใช้หนังสือแบบเรียนที่เริ่มฝึกอ่านและเขียน

จริง ๆ

โรงเรียนอนุบาลของรัฐ ใช้หนังสือแบบเรียนประเภทฝึกความพร้อมในคำ

ต่าง ๆ

๑๔. การจัดสนามเล่น (Play Ground) ได้ถูกต้องปลอดภัย ส่งเสริมพัฒนาการ
ของเด็ก สะอาดเรียบร้อย มีร่มไม้ให้นาอนุบาล และใช้โต๊ะตลอดคี่นั้น

โรงเรียนของเอกชนจัดอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ ๒๒ ปานกลาง ร้อยละ ๒๔
ไม่กี่ ร้อยละ ๑๔

โรงเรียนของรัฐ อยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ ๗๓ และ ปานกลาง ร้อยละ ๒๗

๑๕. การจัดเครื่องเล่นสนามหรือเครื่องเล่นกลางแจ้ง

โรงเรียนของเอกชน มีความแตกต่างกันตั้งแต่ ๐ - ๑๑ โดยเฉลี่ย ๕
ประเภทต่อ ๑ โรงเรียน

โรงเรียนของรัฐ มีความแตกต่างกัน ตั้งแต่ ๓ - ๑๗ โดยเฉลี่ย ๘ ประเภท
ต่อ ๑ โรงเรียน

๑๖. การจัดเครื่องอำนวยความสะดวก (Facility) โดยเฉพาะโต๊ะ นานั่ง
สำหรับนักเรียนอนุบาลมีสภาพมั่นคง แข็งแรง เบา เล็ก และส่วนสูงเหมาะกับนักเรียน
อนุบาล ตลอดจนตู้เก็บสิ่งของต่าง ๆ โรงเรียนของเอกชนจัดได้ ร้อยละ ๗๕ ปานกลาง
ร้อยละ ๒๐ และไม่กี่ ร้อยละ ๕ โรงเรียนของรัฐ จัดได้ ร้อยละ ๘๐ และปานกลาง
ร้อยละ ๒๐

๑๗. ผลการสอนเมื่อนักเรียนจบชั้นอนุบาลแล้ว ปรากฏว่า ทั้งโรงเรียนของเอกชน
และของรัฐ นักเรียนส่วนมากมีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจน
จนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เหมือนกัน แต่ในด้านการมีความรู้พื้นฐานในวิชาทักษะ

ต่าง ๆ โรงเรียนของเอกชนมากกว่า (ร้อยละ ๗๐) โรงเรียนของรัฐ (ร้อยละ ๔๐)

ขอเสนอแนะทั่วไป

การจัดและดำเนินการศึกษาระดับอนุบาลในปัจจุบัน ผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยหลักวิชาและข้อมูลความจริงต่าง ๆ ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา วางแผนและปรับปรุงคุณภาพงาน แต่เดิมผู้บริหารเป็นจำนวนไม่น้อยที่ใช้ระบบสามัญสำนึกช่วยในการตัดสินใจ และวางมาตรการต่าง ๆ ตามบุคลิกภาพของตน ซึ่งบางครั้งผลที่ได้อาจจะไม่ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ ฉะนั้นในการบริหารการศึกษาระดับอนุบาล ผู้บริหารควรจะได้ศึกษาปรับปรุงและนำเอาหลักวิชาต่าง ๆ เข้ามาใช้ เป็นต้นว่า การวางวัตถุประสงค์ นโยบายและแผนงาน การปรับปรุงงาน การจัดบุคลากรต่าง ๆ การปรับปรุงตั้งกล่าวจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่าย นับตั้งแต่ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ ครู และบุคคลในชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาในระดับอนุบาลซึ่งจัดขึ้นสำหรับเด็กเริ่มเรียน เป็นการฝึกเพื่อส่งเสริมความพร้อม ตลอดจนช่วยให้พัฒนาการของเด็กในระยะเริ่มต้นนี้ได้ดำเนินไปในวิถีทางที่เหมาะสม และอยู่ในบรรทัดฐานอันเดียวกันทั่วประเทศ ตามหลักความจริงนั้น การฝึกความพร้อมให้แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เด็กที่ได้รับการช่วยเหลือในด้านเตรียมความพร้อมมาอย่างดีและถูกต้อง เมื่อถึงเวลาที่จะรับบทเรียนต่าง ๆ ย่อมจะสามารถเรียนรู้และรับบทเรียนเหล่านั้นได้ง่าย และเป็นระเบียบโดยไม่เกิดความวุ่นวายสับสนในภายหลัง การเตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเรียนนั้น เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาความสูญเสียทางการศึกษา ซึ่งปรากฏอยู่เนื่อง ๆ คือการสอบตกซ้ำชั้น ฉะนั้นโครงการจัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล ควรให้เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่เด็กในวัยก่อนเข้าเรียนอย่างแท้จริง

ขอเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ในการส่งเด็กเข้าเรียนในระดับอนุบาล ผู้ปกครองทุกคนควรจะได้มีโอกาสรับทราบ

และทำความเข้าใจถึงความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในระดับนี้โดยละเอียด ทั้งนี้เพื่อจะได้ไม่ตั้งความมุ่งหวังในตัวเด็กสูงเกินไป หรือพยายามเร่งหรือกระตุ้นเด็กให้มุ่งมั่นทางวิชาการมากเกินไปจนเกินกำลังที่เด็กจะรับไหวได้ เพราะการมีความคิด เช่นนี้แทนที่จะเป็นการช่วยเด็ก กลับเป็นการทำร้ายเด็กโดยทางอ้อม เพราะเมื่อเด็กเติบโตขึ้นไปและเรียนรู้มากขึ้น กำลังทางค่านสติปัญญาซึ่งถูกเร่งรัดอยู่ตลอดเวลาอาจจะเกิดความเมื่อยล้าลงเป็นลำดับ จริงอยู่เมื่อระยะแรกเริ่มเด็กย่อมจะรับความรู้ไหวได้มาก และรวดเร็วเนื่องจากยังไม่เคยได้รับมาก่อน แต่แล้วผลเสียที่จะเกิดขึ้นคือ เกิดความล้าตงกล่าว อันทำให้ผลการเรียนค่อยลง ซึ่งเป็นผลกระทบกระเทือนไปถึงพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กได้ ดังนั้นหากผู้ปกครองซึ่งตระหนักในเรื่องนี้จะได้ช่วยเด็กของตนให้มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มีความสามารถในการปรับตัว รู้จักช่วยตัวเองและมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยแล้ว ย่อมจะเชื่อได้ว่า เมื่อถึงเวลาที่เด็กผู้นั้นจะรับความรู้ทางด้านวิชาการที่สูงขึ้นไป เขาจะสามารถเป็นตัวของตัวเองและก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง ไม่หวั่นไหว ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ปกครองก็จะได้ไม่แสดงเจตจำนงในความต้องการของตนเองต่อโรงเรียนอนุบาลมากเกินไป จนกระทั่งกลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาระดับอนุบาลดัง เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดการศึกษาและครูอนุบาล

ผู้จัดการศึกษาอนุบาลควรมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาระดับนี้ให้แจ่มชัด ว่าเป็นการเตรียมตัวเด็กให้มีความพร้อมที่จะเรียนในชั้นสูงขึ้นไป โดยจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เด็กได้ฝึกทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ไม่ใช่เป็นการจัดเพื่อให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่เด็ก ฉะนั้นโรงเรียนอนุบาลต่าง ๆ น่าจะได้ยึดถือในแนวเดียวกัน และร่วมมือกันยึดมั่นในหลักวิชาดังกล่าว ไม่ควรจัดการศึกษาโดยมุ่งหวังที่จะเอาใจ หรือเห็นคล้อยตามความต้องการของผู้ปกครอง ในอันที่จะยึดยึดยึดสรรพความรู้ทั้งหลายทั้งปวงให้แก่เด็ก หากทุกโรงเรียนได้ประสานงานกันและร่วมมือกันแล้ว การศึกษาในระดับอนุบาลก็จะเป็นไปโดยมาตรฐานเดียวกัน กับทั้งยังช่วยให้การจัดและดำเนินงานการศึกษาอนุบาลสะดวกและคล่องตัวขึ้น โดยไม่ไปเข้าซ้อนกับการสอนในระดับประถมปีที่ ๑

สำหรับครูก็ควรอบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของ การศึกษาในระดับนี้ ส่งเสริมและฝึกหัดพื้นฐานทางด้านการศึกษาที่ เหมาะสม นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลของเอกชน ควรจะสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ วิทยาลัยมาสนใจการสอนในโรงเรียนอนุบาลของเอกชนมากขึ้น โดยอาจจะจัดบริการและ สวัสดิการที่ให้ความมั่นคงแก่ผู้สอนเพื่อเป็นแรงจูงใจดัง เช่นหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ

ขอเสนอแนะสำหรับรัฐบาล

เนื่องจากโรงเรียนอนุบาลของเอกชนเป็นจำนวนมากขาดครูที่มีวุฒิทางวิชาครู อนุบาล โรงเรียนอนุบาลหลายแห่งต้องฝึกอบรมผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาเอง ซึ่งเป็นผลกระท ษกระทบกระเทือน ทำให้การบริหารงานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนหย่อนคุณภาพลง และการฝึกหัด อบรมก็ไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน เพราะต่างคนต่างทำ หรือทำแล้วไม่ได้ผลก็ปล่อยไปเฉย งามเลย นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ที่เป็นมารดาของเด็กส่วนมากขาดความรู้ความเข้าใจ ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของตน ไม่สามารถจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมและถูกต้องให้แก่ เด็กได้ ขาดความกระตือรือร้นหรือความสนใจที่จะศึกษาให้เข้าใจถึงวิธีการเลี้ยงดูเด็ก อย่างถูกต้อง ฉะนั้นรัฐบาลน่าจะได้ออกนโยบายสนับสนุนโครงการอบรมเกี่ยวกับเรื่องเด็ก สำหรับประชาชนทั่วไป อย่างน้อยที่สุดก็ให้ใคร่ถึงวิธีการเลี้ยงและการอบรมบุตรหลาน ของตน การจัดอาจจัดให้เป็นบริการสาธารณะ หรือจัดเป็นการอบรมครูอนุบาล ซึ่งเปิด โอกาสให้บุคคลภายนอกที่สนใจเข้าฟังได้โดยไม่ต้องความมุ่งหวังว่าจะออกไปเป็นครู แต่ เพื่อให้ความเข้าใจพฤติกรรมของเด็ก และวิธีการที่จะช่วยกล่อมเกลามุตรหลานของตนให้ เติบโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ที่พึงปรารถนาของสังคมในอนาคต นอกไปจากการลดจำนวนครูที่ ไม่มีวุฒิในโรงเรียนอนุบาลแล้ว ผลพลอยได้อื่นจะตามมาคือ โลกของเด็กและโลกของ ผู้ใหญ่จะได้ใกล้ชิดกัน และเข้าใจกันและกันยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีไว้วางเกณฑ์ในการสุ่มโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนที่สุ่มได้มาทั้งหมดจึงอาจจะมีการกระจายไม่พอเพียง ฉะนั้นถ้าหากมีการวิจัยเรื่องนี้ต่อไปอีก ก็ควรจะวางเกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน ที่ช่วยให้ตัวอย่างของการวิจัย ได้มาจากกลุ่มโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน เพราะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยครั้งนี้ นอกจากการวางเกณฑ์การเลือกโรงเรียนแล้ว เพื่อให้การวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรจะขยายขอบเขตของการศึกษาออกไปในส่วนภูมิภาคด้วย